

Sygn. akt: I C 949/15 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lutego 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jarocinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Tyrakowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Anna Wlazik

po rozpoznaniu w dniu 2 lutego 2016 r. w Jarocinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank (...)

przeciwko

P. P.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej P. P. na rzecz powoda (...) Bank (...) kwotę 1 209,85 zł (jeden tysiąc dwieście dziewięć złotych 85/100) wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 1 162,39 zł od dnia 20 lipca 2015r. do dnia 02 lutego 2016r.
- zasądzoną w pkt 1 kwotę rozkłada na 3 miesięczne raty po 403,28 zł każda tytułem należności głównej oraz zasądzonych w pkt 1 odsetek ustawowych, płatne do 25 każdego miesiąca począwszy od dnia 25 marca 2016r. wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat
- zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 227,38 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych 38/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania

SSR Magdalena Tyrakowska

Sygn. akt I C 949/15 upr

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 20.07.2015r. powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie w elektronicznym postępowaniu upominawczym od pozwanej P. P. (1) kwoty 1209,85zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 1162,39zł od dnia wniesienia powództwa do dnia zapłaty. W uzasadnieniu podniósł, że strony w dniu 08.02.2010r. zawarły umowę o korzystanie z karty kredytowej. Pozwana do dnia wniesienia pozwu nie uregulowała swojego zadłużenia wynikającego z dokumentów finansowych, czego dowód stanowi wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 20.07.2015r., na które składają się kwota 1162,39zł tytułem należności głównej oraz kwota 47,46zł tytułem odsetek (k.2-5).

Postanowieniem z dnia 18.08.2015r. Sąd Rejonowy w Lublinie wobec braku podstaw do wydania nakazu zapłaty przekazał rozpoznanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Jarocinie (k.7).

Pozwana na rozprawie w dniu 2 lutego 2016r. wniosła o rozłożenie płatności na 3 raty po 400,00zł płatne od marca 2016r. (k.35).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony dnia 08.02.2010r. zawarły umowę o korzystanie z karty kredytowej.

(dowód: kopia umowy k.12-17)

Zadłużenie pozwanej wynosi 1209,85zł, na którą to kwotę składają się kwota 1162,39zł tytułem należności głównej oraz kwota 47,46zł tytułem odsetek.

(dowód: wyciąg z ksiąg bankowych z dnia 20.07.2015r. k.28)

(dowód: kopia wniosku o wszczęcie egzekucji k.33, kopia postanowienia z dnia 22.05.2012r. k.38)

Pozwana P. P. obecnie przebywa na urlopie macierzyńskim, wychowuje 3 małoletnich dzieci. Mieszka z partnerem, wspólnie ponoszą koszty utrzymania w wysokości około 2000,00zł (opłaty: 700,00zł gaz, 600,00-700,00zł prąd, TV-70,00zł, Internet 40,00zł, do tego czynsz, ubiór, wyżywienie, dodatkowe zajęcia szkolne dzieci). Pozwana otrzymuje zasiłek macierzyński w kwocie ok. 900,00zł, zasiłek rodzinny w wysokości 390,00zł, alimenty na 2 starszych dzieci w wysokości 480,00zł.

(dowód: zeznania pozwanej P. P. 00:03:21 – 00:10:48)

Sąd zważył, co następuje:

Ustalenia faktyczne wskazują, iż strony łączyła umowa o kartę kredytową zawarta w dniu 08.02.2010r.

Powód na poparcie istnienia i wysokość zobowiązania pozwanej przedłożył dokumenty w postaci umowy oraz wyciągu z ksiąg banku. Pozwana nie zakwestionowała dochodzonej pozewem należności ani co do zasady ani co do wysokości, wniosła natomiast o rozłożenie go na raty. W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie istnieją podstawy faktyczne do zastosowania art. 320 k.p.c. Przepis ten wymaga zaistnienia szczególnie uzasadnionych okoliczności. Pozwana jako okoliczności uzasadniające rozłożenie na raty wskazuje stan majątkowy i rodzinny, a zwłaszcza fakt, że osiąga minimalne wynagrodzenie, ma na utrzymaniu troje małoletnich dzieci i obecnie przebywa na urlopie macierzyńskim. Należy wskazać, iż pozwana nie uchyla się od spłaty zadłużenia, nie jest jednak w stanie spłacić należności jednorazowo i fakt ten przemawia za przychyleniem się do wniosku pozwanej, tym razem z mocy orzeczenia sądowego rozkładaniu na raty dochodzonego zadłużenia.

W świetle powyższego uznać należało, że strona powodowa wykazała dochodzone roszczenie w zakresie kwoty objętej pozewem i orzec jak w punkcie 1 wyroku. Na podstawie art. 320 k.p.c. sąd rozłożył na raty zasądzone w pkt. 1 świadczenie zgodnie z propozycją pozwanej w tym zakresie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 2 k.p.c. Złożyły się na nie: opłata od pozwu w wysokości 30,00zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00zł, kwota 0,38 zł tytułem opłaty manipulacyjnej oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda w wysokości 180,00zł ustalone przy zastosowaniu stawek określonych w § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1349 ze zm.).

/-/ M. Tyrakowska